

DEBRECZENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

FŐSZERKESZTŐ: DR. KUN BÉLA. FELELŐS SZERKESZTŐ: DR. ERDŐS KÁROLY.

Megjelenik

minden héten egyszer
szombaton, egy lven.

↔ Szerkesztőség és kiadóhivatal: Debreczen, Kollégium. ↔
Ide kell küldeni a lap szellemi és anyagi ügyeire vonatkozó
minden közleményt, előfizetést, reklamációt és hirdetési díjat.

Előfizetési ár:

egész évre 100 K., félévre
50 K. Egyes szám ára 3 K.

John Knox.

Megnyitó beszéd, tartotta a református kollégium dísztermében nov. 24-én dr. Lencz Géza.

„Itt nyugszik az, ki soha ember tekintetétől nem félt”. — M. T. K.! Morton kormányzó Skóciában szálló igévé lett szavai ezek az 1572 nov. 24-én elhalt Knox Janos sírja felett. És most 350 év távolán át sugárt keresünk, mely rávilágítson arra a csodálatos, alacsony, vézna emberkére, ki tudott hatalmas kkal, királynőkkel farkasszemet nézni s a gályarabság, s többszörös száműzetés lelki megalázással egybekötött hányódásai között rettenthetlen maradni.

Halálos órájában mondta, hogy az „evangéliom szolgálata volt életének célja s még, akik ellen Isten ítéletét mennydörögte is, nem a személyt, hanem a bűnt gyűlölte bennök.” Tehát a hivatás tette alkuvást nem ismerővé.

M. T. K.! Valami csodaszerű az a hivatás, melynek lelke prófétákban, reformátorokban visszavisszatér. Az életet róni súlyos kötelességek teljesítésével nehezíti s mégis felemel; talán a gyöngé, földi test összeroppanására vezet s mégis a belső megelégedés érzetével éget, zaklat, hajt tovább: az égi az a porban, az örök célok szolgálata a változandóban, az isteninek felismerhetővé létele a gyarló földi burkolat alatt. Nélküle nincs emberi nagyság, csak személyi érdekből körülmények kihasználása, konjunkturákra vadászás, lelkek áruba bocsátása. Isten ügye alkuvást nem ismer.

Ez a hivatás tette a testben gyöngé Knoxot szenvedések, küzdelmek elviselésére, emberi gyöngeségre számító kiértések legyőzésére erőssé. A gályarabságban honfitársai számára hitvallástételt ír, legszigorúbb kálvini elvekkel, Isten örök prae-destinációjába vetett rendíthetetlen hittel; mikor a hatalmas angol püspöki egyház részéről, ga dag jóvedelmű püspökséggel, a metropolisnak, Lond nnak papságával kínálják meg, visszautasítja, szegénységben, puritán presbiterianus elvei mellett marad; a katolikus Guise Mária elől menekülve „trombitát harsogtat az asszonyok útálatos uralma” ellen írt művében s az épp oly szép, mint bájos Stuart Mária hízelgési nem akadályozzák meg,

hogy házasságtörés s férjgyilkosság vádját emelje az ellen a Delila ellen, kit a bakó bárdjára érdeemesnek tart. Egy újabb Theszbitész a próféta Ilyés lelkével!

Ez a hivatás valami ellenálhatatlan erőt kölcsönzött a szemek acélos tüzének, az arc szigorú vonásainak; eme hivatás belső igazságának bizony-sága s megpecsétlése lett a legkövetkezetesebb kálvini hitvallástételek egyikének, a skót konfesszió-nak elfogadása, az udvari laza erkölcsök s papisz-tikus bálványozás felett, a szigorú fegyelem s pu-ritán egyszerűség diadala. Carlyle méltán számítja reformátorunkat az emberiség hősei közé, kinek hite Skócia, az Új-Anglia s Cromwell Olivér hitévé lett.

Íme a sugár, hogy lelkünk 350 év kódén át világosságban fürödjék meg, lássa az Úr szolgál-ját, Knox Jánost hivatásának s egyedül csak annak élni. Hogy az ifjúság Isten ezen csodálatos emberé-nek életén akar lelkesedni s lelkesíteni, teljes mér-tékben honoralom. Mert magam is meg vagyok felőle győződve, hogy hitigazságaink a szívekben új életre ébresztendő ugyanazon megragadásának s szilád tartásának kell visszatérnie, hogy megja-víthassuk korunk gondolkozását, magasabb célokra irányíthassuk tekintetét; bálványok ledöntésére van most is szükség, hogy a régi ideálok követése új diadalt üljön s egy földi nyomorúságaiban el-fásult emberiség visszanyert isteni hivatásának birtokában minden elveszített javaiért kárpótlást találjon. Meg vagyok felőle győződve, hogy eme benső isteni hivatás alkuvást nem ismerő, tánto-ríthatatlan hirdetőivé első sorban a lelkészi pályára lépőknek kell lenniök.

M. T. K! Születésének 300-ados évfordulóját 1905-ben, mikor a protestáns világ a nagy szellem emlékezete előtt meghódolt, nem ünnepelte meg a debreczeni kollégium. Most mikor sírjában nyu-godni látjuk azt, ki „ember tekintetétől soha nem félt”, mi, a sok tekintetben megnyomorodott esz-mékkal dolgozó epigonok tanuljunk elestünkben, összeroppantságunkban felemelkedni az isteni hi-vatás rendíthetetlen követése s győzhetetlen ereje által, melynek késhegyig menő küzdelmét s győ-zelmét mutatja fel előttünk John Knox.

Tárca

Harangavatásra!

Irta és a balmazújvárosi harangavató ünnepélyen szavalta **Kalmár József** református tanító.

Hideg anyag szavadban büszke érc!
Miert jöttél? Hirdetni tán halált?
Szívtelen volt, mely szült a rideg bérc
S könyörtelen, ki téged kitalált.
Ha cseng szavad, megremeg trónusod;
Félelem száll szívünkbe itt alatt
Óh, mert tudjuk, halál hírére hozod,
Szavadra nyílik s zárul be a hant.
Ne szólj, ne szólj, mert fél a hű anya,
Reszket az agg. sejtven, hogy itt a vég —
Amannak kedves szép kis magzata
Ez is . . . Az is élni szeretne még.
Van sír elég a temetőbe' kint
Könnyet reá nem győzünk vinni már;
Százereknek sóhaja arra int,
Hogy a halál csatlósa lenni kár.

Ezüst csengésű drága jövevény,
Holt anyagban is éltet rejtő kincs!
Ne halld, ne halld meg, amit mondok én,
Ki így szól hozzád, annak hite nincs!
Büszkén emelkedj a magasba fel,
Érces hangoddal teljen meg a lég;
Hívó szavadra, hogyha jönni kell,
Hívó lélek, ne felej, lesz még elég.
Óh, mert tudja, hogy éltet oszt szavad,
Midőn hirdeted a gyilkos halált
S míg a sírokkal kísérod magad:
A boldog lélek addig mennybe szállt.
Sírd el keservét az édes anyának,
Szép kis magzata akit itt hagyott;
A völegénynek, gyászruhás arának
Mondd el, hogy majd találkoznak amott. . . .
Amott, az Égben hova szép szavad
Elkíséri a fáradt lelkeket,
Kiknek tört teste helyt töblé nem ad
S tovább élniök már csak ott lehet.
Csengj bongj szeliden, édes csevegéssel,
Regéld el a menny szép rejtjelmeit;
Vigaszt nyújtani jójj, soha ne késs el,
Ha az életbe halál gázol itt.
Csengj, bongj ha édes drága Ídvezítőnk
Mégváltó Urunk értünk születik,
Keseregj búsan, ha a rút feszítők
Kacaja között a jók temetik.
Aztán harmadnap áraszd ki a hangod,
Hallja a menny, föld s értesd meg velünk,
Hogy a szent íge feltörte a hantot.
Sírunk mélyére nézni már merünk!
Érces hangoddal áraszd el az Eget,
Mikor megnyílik Istenünk előtt,
Kövesd ott is a fellegek felett,
Kísérd trónjáig a nagy Szenvedőt!
Aztán ha majd ránk tüzes nyelvek szállnak,
Hívogass minket e szenthelyre el,

Földi szennyek itt szüztisztává válnak
S oltárrá épül a romlott kebel.
Ha kenyereink lesz fehér, puha édes,
Hogyha borunkban láng, tűz csillan át:
Legyen az erced közlékeny, beszédes,
Ertesd meg, hogy ily jót csak Isten ad!
Csak egyre kérünk szép harangunk . . . drága!
Hogy soha . . . soha minket itt ne hagyj.
Ne menj! ne menj! a háborúk zajába
Gyilkos ne légy, csak szent eszköz maradj.
Látod, óh látod, elvitték a társad,
Ezüst csengése bömbölé-re vált, —
Mégis elvették drága szép hazánkat
Hiába ontott százezer halált. . . .
De nem! ha egykor el izen a Kárpát,
Segítséget kér tenger s Alduna:
Magas trónodról bős haraggal szállj át
S mint haza mentő szállj, óh szállj oda!
Teremtsd meg újra áldott szép hazánkat
A Kárpátoktól le az Adriáig:
Vív vissza fűvünk, folyóink és fánkat —
A halál itt is, így életre válik.

És most emelkedj trónusodra fel
Hideg holt anyag, szódban büszke érc.
Nézd, nézd, hogy zizeg-zörög a level. . . .
Sok élet hull el mire oda érsz!
Sírass el szépen ifjú s agg halottat,
Köztük kárhozott senki ne legyen.
Büszke parancsod majdan arra szoktat,
Nyugtót lelkének kiki itt vegyen.
S ha reggelenként itt az Úr hazában
Hívó szavadra meg-meg jelenünk:
Holt erced csengő tiszta szép szavában
Be zélj halálról . . . s életről nekünk!

Egyház

A szatmári egyházmegye

közgyűlését 1922 október 25., 26., 27. napjain tartottuk meg Fehérgyarmaton, részint a református templomban, részint egyik elemi iskolában. Csak aki ismeri a jelenlegi szatmári egyházmegye lehetetlen földrajzi fekvését, akit a sors rákényszerített, hogy a Tisza—Szamos—Túr vidékén száz holt meder, ezer apró ér és millió hepehupás lapály között úttalan-útakon keressen irányt, próbáljon célt megközelíteni, aki tekintetbe veszi ez utolsó két hónap minden abnormitást felülmúló időjárás szeszélyét, aki a nálunk egyetlen járható úton — a légtérben; az egyetlen üzemben tartható járművel: a gondolattal, megjárja Garboldztól Panyolát, Ti-zabec-től Csengerújfalut, — csak az tudja megérteni, hogy tartottuk meg e közgyűlést s méltányolni azt az áldozatot, mellyel megtartottuk. Illesse elismerés az agilis esperest és a bölcs vezetése alatt működő bizottságokat, kik okt. 25-én a közgyűlés anyagát (65 tárgy) oly bölcsen elősegítették, hogy 26-án mindenképp jó renddel és ékesen lefolytak.

A közgyűlés megalakult 54 taggal! Micsoda készsége az a lelkeknek, minő önfeláldozás, s micsoda szerelme a Krisztus anyaszentegyházának, mely összeszóította és összegyűjtötte őket? Talán a szarvas szomjúhozó vágyódása a híves kútfőhöz; talán a beteg leányát otthon hagyott édesanya kétségbeesett sietése a legfőbb orvoshoz; vagy talán a nyomorral küzdő koldus utolsó erőt megfeszítő vánszorgása a mindennapi kenyérhez?? Nem tudja, nem érti ezt ember, de az Isten tudja, s egyedül Ő érti, hogy az Ő nevében jöttünk össze és az Ő dicsőségét, az Ő országa javát akartuk munkálni.

A benne való hitből szállott fel az ének: Te benned bízunk . . . , s aztán alázattal meghajoltak a fejek s buzgott az imádság az esperes ajakán, átömlött a nagy esenden, át minden szíven; s mikor a tékozló fiú őszinte fájdalmas büntudatával mimagunkról, e hitehagyott világról, s a Péter nagy hitével a Szentháromság egy örök Istenről vallást tettünk, az arcok könnyben áztak, a homlokok fényben égtek „dicsőség-re az Istennek.“

A gondnoki szék a most választott Komoróczy Ivan vm. alispán betegsége miatt helyetessel tölthetett be. Sokakat vonzott pedig, s mindnyájunk érdeklődésének középpontja volt a „gondnoki szék-foglaló“. Nehéz, gondterhes idők, új és nagy emberei felé; az öregek álmok álmódásával, az ifjak jövőmondással néznek. Vagyakozásunk kitolódott a következő gyűlésre, várakozásunk még addig is sokat nő a bizakodó szeretetben.

Két új világi tanácsbíró foglalta el székét szent esküvessel és nagy ígéret mondásokkal: Dr. Medve Zoltán és Bónis Károly; az előbbi a végeken a magyarság és a vallás szeretetében, védelmében eltöltött munkás életét igéri, adja zálogul a jövődönnek; az utóbbi két véres főt mutatott fel, melyeknek egyike a hitért, másika a hazáért bukott alá a vépadon. Nagy és komoly örökség ez! Az ősök hazáért, hitért kihullott vére, ha visszaesseppen az utódok szívére: elkötelezettség, s ez elkötelezettség nekünk értékes tőke: kamatja munka, kötelességteljesítés, ügy- és emberszeretet.

Dr. Torday Sándort 1914-ben elvesztettük mint aljegyzőt és azóta sokszor elsajnálunk, s most, ki keresztülment „a pokol tisztító tüzén“ régi vallásosságával, szerető szívével, éles ítélőképességével, lankadatlan munkabíráásával visszaölelhetjük és visszaöleltük, mint főjegyzőt és ügyészt. Ügyésztársa Sulyok Sándor. A lelkeszi gyámintézet ügyésze Dr. Pinkóczy L. Az összes egyházmegyei bizottságok, küldöttségek megalakultak, újjászerveztettek, kiegészítettek. Régi erők új értékekkel pótolhatók. Egyházkerületi képviselőkül Szabó János és Dr. Medve Zoltán, pótképviselőkül Pótor Elemér és Kormány Lajos választottak.

Az egyes egyházak beadványai, ügyei, kérelmei elintéztettek „okossággal és szelidséggel“. Legtöbb volt az iskolafejlesztési ügy, új tanítói állások szervezése, régi tanítói díjlevelek, fizetések rendezése, új díjlevelek megerősítése, melyek mind arra vallanak, hogy bölcs irányítás és vezetés

mellett az egyházak mindent elkövetnek, hogy e legfontosabb ügy a népnevelés, a vallás védőszárnya alatt fejlődjön előre és növekedjen erőre.

Egy világi tanácsbírói állásra szavazás rendeltetett; irányát a legutóbbi választás akaratlanul is előre jelöli. Egyházmegyei közgyűlésnek csak most jutott még eszébe, hogy elismerés nélkül csügged az erő, jutalom nélkül megtörik az akarat, s hogy minden munkának legnagyobb kerékkötője a gond: ezért a még mindig békebeli dotációk mellett futó és harcoló tisztviselői karunk tiszteletdíját némiképpen felemelte; emberfeletti munkát végző esperesével szemben pedig azzal mutatta ki elismerését, hogy tiszteletdíjával 20 mm. búzát, segéd-lelkész tartási átalány címén pedig 10 mm. búzát szavazott meg. Ki a kevésért hív volt, attól még többet, sokat várunk — ad multos annos!

A bírósági gyűlés legtöbb tárgya „belhivatalnoki fizetés-ügy“, „felebbezés“. Még mindig van nép, mely nem akarja megérteni, hogy minden munkás méltó az ő bérére; még mindig vannak egyének, kik felre sandítva, sántikálva vezetik a népet; vannak, akik Istenről, hitről, egyházzal úgy gondolkoznak, mint egy-egy ruhadarabról. „divat szerint felveszem vagy leteszem“; még mindig van ügyvéd, — nem liberális, nem zsidó, de van — ki az egyház által jog és törvény szerint kivetett egyházi terhek alól húzódozni, menekülni akaró egyháztagok ü yét nagy apparátussal és jobb ügyhöz méltó buzgósággal, mondhatnám nyakhajlásig védi; és még mindig van bíróság, amely e veszedelmes sebre csak flastromot rakosgat, csak irt és olajat kenegget: holott e fekélyt gyökerestől kiegészíteni, imhol a tizenkettedik óra.

Az egyházmegyei bíróság férfiasan szembenézett ez ügyekkel, szeretjük hinni, hogy az államhatóságok a „ius advocatiae“ eseteiben nem szűkölködnek bölcsességben, törvénytiszteletben, igazságban és erélyben. Fiat iustitia perezat mundus!

Tóth Sándor.

Külföld

Világgűlés a Hit és Szervezet tárgyában.

Az a mozgalom, amely évekkal ezelőtt indult meg Amerikában azzal a céllal, hogy hit és szervezet tekinte ében egységet létesítsen a keresztyén egyházak között, annyira haladt már, hogy 1925 maju-ának első hétfőjére Washingtonba ki is tűzte a gyűlés idejét és helyét. Megelőzőleg egy évvel valószínűleg Londonban a Westminster apátság Jeruzsálem szobájában lesz az előkészítő értekezlet.

Mivel ennek a világkonferenciának — bármi lesz is az eredménye. — mindenesetre nagy lesz a jelentősége, már most pontos és gondos előkészületeket tesznek a siker érdekében. E vegre kéri nemesak azokat, akik már eddig is érdek-

lődtek ez ügy iránt, hanem általában véve mind-azokat, akik rokonszenveznek a felvetett nagyhorderejű gondolattal, hogy terjesszék az eszmét a lelkészek és világiak között s legyenek segítségére a vezetőknek imádkozással, a közös pontoknak, az egységnek a keresésével és tárgyalásával.

Nem lesz érdektelen, ha közöljük azokat a kérdéseket, amelyeket előzetes megvitatásokra kitűzött az 1920 augusztusában tartott genfi előkészítő értekezlet:

„Az egyház és az egyesített egyház természete. Mi a szerepe a bibliának és hitvallásnak az egyesítést illetően?”

A hitre vonatkozó négy pont im' ez:

1. Az egységesített egyházban a hit egységének minő foka szükséges?
2. A hitnek illetően megállapítása hitvallás (Credo) alakjában szükséges, vagy kívánatos?
3. Ha igen, hitvallást kell-e használni? vagy valamely más forma volna kívánatos?
4. Mik a voltaképeni hasznai a hitvallásnak (Credo) és a konfessióknak?

A szervezetre vonatkozó kérdések:

1. A szervezetet illetően az egyesített egyházban az egység minő foka szükséges?
2. Szükséges-e egyetemlegesen elfogadott közös lelképásztorság (ministry) létesítése?
3. Ha igen, akkor ez a lelképásztorság miféle rendű, vagy minémű-lelkészekből álljon?
4. Az egységesített egyház szükségesnek tart-e bizonyos előfeltételeket a lelkész szenteléshez, vagy bizonyos különleges ordinálási módot?
5. Ha igen, miket kell-e tekintetben kívánni?

A terv az, hogy ezeket a kérdéseket megvitat-
nák kezdve a gyülekezetbeli értekezletektől fel az illető egyház legmagasabb testületnek bizottsá-
gáig s az eredményeket, illetően megállapodáso-
kat elküldenék a mozgalom titkárához, Gardiner
Roberthez, aki az elnökkel egyetemben az állandó
előkészítő bizottsághoz teszi át a feleleteket.

Az egész akció költségei az 1922., 1923. és
1924. évekre évenként 16.000 dollárra van számítva,
amennyinél azonban minden esetre több lesz a
kiadás. A mozgalom vezetősége mindenkit kér
arra, hogy a költségek fedezéséhez adományaival
siessen. Mi szegény csonka magyarok a magas
dollár árak miatt erre képtelenek vagyunk, az
egyedüli, amit tehetünk, az imádság és esetleg
lelkészértekezleteinken a fent megjelölt kérdések-
ről beszélgethetünk. **Gl.**

Pro memoria.

Knox János halálának 350 éves fordulójára
napján a tiszántúli református egyházkerület lelkész-
képzőintézete a következő levelet küldte az edin-
burghi New College igazgatójának és ifjúságának:

Debreczen, 1922 nov. 24.

Kedves Atyámfiai!

Mi, a debreczeni református lelkész-
képzőintézet igazgatója és hallgatói, kifejezést kívánunk

adni annak, hogy szívünk veletek együtt van a
nagy skót reformátor, Knox János halála 350 éves
fordulója alkalmából.

A reformáció eme hatalmas hőse nagy lelki
erejének és erényeinek ti vagytok az örökösei, de
hozzánk is, kiknek ősei sokféle üldözést szenved-
tek el a gályáig, átszűrődik az ő dicsőségének
egy parányi sugára.

E kicsiny sugár elég arra, hogy szívünket
hálára serkentse, aminek kifejezést adunk, össze-
gyülekezvén mint az ő követői az ő halála év-
fordulóján, hogy kegyeletünk virágait letegyük
sírájára.

Atyafiságos szeretettel vagyunk az Úrban

Dr. Erdős Karoly,

lelkész-
képzőintézet igazgató.

Peleskey Sándor,
Hittanszaki Önképző
Társulati elnök.

Papp Kálmán Jenő,
Hittanszaki Önképző
Társulati titkár.

Az elküldött angolnyelvű szöveg így hangzik;

Dear Brethren,

We, the Director and Students of the Reform-
ed Theological Seminary in Debreczen wish to
express that our hearts are with you on the occa-
sion of the 350-th commemoration of the death
of John Knox, the greatest Reformer of Scotland.

You are the heirs of the great spiritual force
and virtues of this mighty hero of the Reformation,
but to us, whose ancestors suffered manifold
persecution even to the galleys, penetrates also
a little ray of his glory.

This little ray suffices to infuse into our
hearts a gratitude to which we give expression
by gathering together as his followers on this
anniversary of his death to put the flowers of
our thankfulness on his tomb.

With brotherly affection we are

Yours in the Lord

Charles de Erdős, D. D.

Director of the Theol. Seminary in Debreczen.

Alex. Peleskey,
President of the Theol.
Students' Training Club.

Coloman E. Papp,
Secretary of the Theol.
Students' Training Club.

Különfelek

Knox ünnepély. A lelkész-
képzőintézet keretében működő Hittanszaki Önképző Társulat folyó
hó 24-én igen szép ünnepélyen emlékezett meg
Knox Jánosról, a nagy skót reformátor halálának
350 éves fordulójára alkalmából. A Kántus hatalmas
készséggel előadott éneke (Az Isten a mi remény-
ségünk) után Dr. Lencz Géza egyetemi tanár mon-
dott tartalmas és hatásos megnyitó beszédet, me-
lyet Lapunk vezető helyén közlünk. Az emlékbe-
szédet — amelyen az ifjú theologusnak ideális lel-
kesedése ömlött el — Király János 4. éves hittan-
hallgató tartotta. Az emlékbeszéd előtt Somogyi
Juliska úrleány, utána Boda Ferenc 2. th. sza-
vált nagy hatással. A szép és kegyeletos emlékün-
nepélyt a kánus éneke zárta be Luther énekével
(Erős vár a mi Istenünk).

A kollégium igazgató tanácsa folyó hó 22-én tartotta őszi gyűlését, amelyen a gazdasági ügyek mellett a kollégiumi, lelkészképzőintézeti, főgimnáziumi és tanítóképzőintézeti igazgatók jelentése kapcsán tárgyalattak a szellemi ügyek is. A kiemelkedő események közül első helyen említendő dr. Baltazár Dezső püspökünknek amerikai nagy alapítványa, amelyről ezidő szerint még nem kaptunk részletes előterjesztést, de azokból az áldásos segítségekből, amelyeket tanítványaink már is élveznek, előre kibontakozott előttünk hatalmas körvonalaiban a jövőt megapozó fundatio. A főgimnáziumi igazgató intézetének zsúfoltságát indokolta, a tanítóképzőintézeti igazgató elnéptelenedéséről tett jelentést. Ez utóbbinak okait úgy vélte az igazgatótanács megszüntetni, hogy a jótétemények összegét emelni javasolja, egyben a kerületbeli gyülekezeteket kéri, hogy, lehetőleg Debreczenben tanult ifjút válasszanak tanítóul. A könyvtár szintén anyagi nehézségekkel küzd, részére 200 ezer K-t kérnek az államtól, az egyházkerület is megszavazott 100 ezer K-t.

Kongrua- és korpótlék-nyugták sorsa. A nagymélt. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr 142.507—1922, szám alatt kelt rendelvényében a kongrua- és korpótlék-utalványozás kérdésében, azon az okon, mert a nevezett illetményeknek felévre, sőt évekre visszamenőleg terjedő utalványozását kerülni kívánja, felhívja a főtiszt. püspöki hivatal útján a kezelő pénztárnokot, hogy a most utalványozott illetményeket ossza ki és számolja el kivétel nélkül. Miután az a következmény érheti a nyugtát be nem küldő lelkész urakat, hogy ha a legutóbb meghirdetett illetményeknek kiosztása a nyugta kellő idejében való be nem küldése miatt f. évi dec. 15-ig elmarad, az illetmények többé nem lesznek utalványozva és így ki sem adatnak többé: sürgősen felkérem a nt. lelkész urakat, hogy a kért nyugtákat 1922 jan.—júniusi időszakról, illetőleg a több időről esedékes tételekről haladéktalanul méltóztassanak beküldeni. Kívánatos volna, hogy az 500 koronás háborús kölcsönből az érdekelt lelkész urak a még törlesztetlen tartozásból törlesztést engednének a nyugta beküldésekor teendő nyilatkozatban. Debreczen, 1922. évi nov. 23-án. *Róza Sándor*, egyházker. pénztárnok.

Dr. Ravasz László püspök új könyve. A napokban hagyja el a sajtót Ravasz László legújabb könyve a Látások Könyvéhez hasonló tartalommal. Negyven darabot találunk benne az utolsó négy év termékeiből: esszét, előadást, orációt. — köztük három legnagyobb dogmatikus beszédét. Legközelebbi számunkban bővebben.

A kántus folyó hó 18-án tartotta meg szokásos ünnepélyét Vajdai Nagy Lajos és neje Dobozi Erzsébet kegyes alapítók emlékére. Az ünnepélyt a kántus megható gyászenéke után Dr. Erdős Károly nyitotta meg. Molnár Sándor jó technikájú zongorajátéka, Hegedüs Kálmán 1. th. hatásos komoly és Boda Ferenc 2. th. temperamentumos víg szavalata mellett a Kántus mesteri előadása

ragadta meg a hallgatóságot, amelynek soraiból az alapítók rokonain kívül Jakab Ödön író, Dr. Pap Károly egyetemi tanár és Karai Sándor kollégiumi igazgató gratulált igen melegen Mácsai Sándor vezető tanárnak.

Az aranybulla kiadásának 700 éves fordulója alkalmából Szekesfehérváron folyó hó 19-én volt országos ünnepség.

Teljesen megbízható, 67 éves, munkaképes magános nő, református lelkész leánya elmenne úri családhoz háztartásban segédkezni. Ajánlatokat: Budapest VII. Baross-u. 94., II. 18. címre kér Tótné Maria.

A kiadóhivatal tisztelettel kéri a lap olvasóit, hogy az előfizetési díjakat 2 korona utalványleadási díjjal együtt befizetni méltóztassanak.

Magyar és külföldi theologiai, történelmi stb. művek kaphatók Debreczenben, Vár utca 11.

Hivatalos Ertesítés

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől.
3878—1922. szám.

Körlevél.

Nagytiszteletű Esperes Úr!

Az érdekeltekkel leendő közlés kérésével tudatom az 1923. évben tartandó lelkészképesítő vizsgálatok házi dolgozatainak teteleit az alábbiakban:

I. Első lelkész képesítő vizsgálatra:

1. Ámós próféta vallástörténelmi jelentősége.
2. Isten és világ egymáshoz való viszonyukban.
3. Az ószövetségi eschatologiai váradalom jellemzése (eredete, fejlődése és eredetisége kérdése).

E tételek közül a vizsgázó egyet kidolgozván, dolgozatát legkésőbb 1923. június hó 1-re a lelkészképzőintézeti igazgatóhoz beküldeni tartozik. A dolgozat tisztán, összefüszve, forrás megnevezésével küldendő be.

II. Második lelkész képesítő vizsgálatra:

1. Értekezés: Miképp határozzák meg a homiletikai anyagot liturgikus cselekmények? vagyis: A liturgikus beszédek: 1. Sakramentalis beszédek: a) keresztelési, b) úrvacsorai beszéd. 2. Nem sakramentalis beszédek: c) konfirmációi, d) esketési, e) temetési beszéd.

2. Egyházi beszéd: Ap. Cs. 20zs.

3. Gyakorlati bibliamagyarázat: János 121-s.

4. Kátemagyarázat: XLV. Úrnapja, 116., 117., 118. kérdések.

Az 1. alatti dolgozat külön s a 2., 3., 4. alattiak ismét külön, tehát a 4 dolgozat 2 füzetben tisztán leírva, összefüszve s az 1. alattinál a források felsorolásával 1923. június 1-ig küldendők be az egyházkerületi főjegyzőhöz.

Debreczen, 1922 november 14.

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

3923—1922. szám.

Körlevél a kebelbeli egyházi és iskolai hatóságokhoz.

Tudomásul vétel végett közlöm, hogy a református egyetemes konvent énekeskönyvügyi bizottsága a f. évi október hó 13-án tartott ülésében hozott 2. számú határozatában, a jelenleg sajtó alatt álló 50.000 drb 16 od rétű zsoltár eladási árat következőleg állapította meg:

bőrutanzatu (papír) kötés az eddigi 80 K helyett 170 K,
félvászonkötés az eddigi 86 K helyett 190 K,
egész vászonkötés az eddigi 90 K helyett 210 K.
Debreczen, 1922 november 22.

Dr. Baltazár Dezső,
püspök.

Pályázat.

A kismarjai református egyház presbiteriuma pályázatot hirdet újonnan szervezett V-ik tanítói állásra.

Javadalma: 1. A 122,000—1922. sz. V. K. M. R. értelmében biztosított tanítói fizetés 10%-a az egyház pénztárából, a jelenben 9000 K. 2. Törvény szerinti lakbér és kertválság. 3. Megfelelő állami segély és államilag megállapított, folyósítandó különböző címletű segélyek.

Kötelessége a rábizott osztály(ok) vezetése, belmissziói segédkezés. Előirt okmányok mellet a kommun alatti viselkedést igazoló bizonyítvány a református lelkészi hivatal címére küldendő.

„B.” listás, menekült tanerő előnyben.
Pályázati határidő december 10.

Református Iskolaszék.

Pályázat

a nyírmeggyesi református iskolánál újonnan létesített IV. és V. tanítói állásokra.

Javadalom: a polgári községtől évi 9000—9000 K s megfelelő lakbér, fizetéskiegészítő állami segély.

Kötelesség: a presbiterium által kijelölendő osztályoknak a tiszántúli református egyházkerület tanterve szerinti tanítása, kántornak akadályoztatása esetén istentiszteleteken és temetéseken helyettesítése, a gazdasági ismétlő-iskola vezetése, s a népművelődést előmozdító egyesületek munkájában segédkezés.

Csak férfiak pályázhatnak. Menekültek, B. listások, orgonázni tudók előnyben. Okmányok, a kommunizmus alatti magatartást igazoló bizonyítvánnyal együtt a lelkészi hivatalhoz küldendők. Választás december 3-án, utána az állások azonnal elfoglalandók.

Református Iskolaszék.

Debreczen szab. kir. város és a Tiszántúli református egyházkerület
„MÉLIUSZ” könyvkereskedése
DEBRECZEN.

Körlevél helyett!

Nagytiszteletű Lelkész Úr!

Az új református énekes könyv második kiadásának iskola kötésű példányai 16°-rét alakban kb. november végére megjelennek. Ára papirkötésben K 170.—, félvászon kötésben K 190.—, egészvászon kötésben K 210.—. Egyes példánynál 10%, 50 példányon felüli rendelésnél 25% engedményt adunk. Ajánljuk Nagytiszteletű Úrnak, hogy szükségletét már most rendelje meg, hogy a megjelenéskor a tömeges rendelések miatt fennakadás ne történjék, mert a rendeléseket a beérkezés sorrendjében intézzük el. A magas postai utánvételezési költség miatt legajánlatosabb az összeg előre való beküldése 3% forgalmi adóval és a felmerülő postaköltséggel együtt

5 kg-os csomagba 15 drb zsoltár megy, postadíja	K 134.—
10 kg-os „ 31 „ „ „ „	K 234.—
15 kg-os „ 47 „ „ „ „	K 334.—
20 kg-os „ 64 „ „ „ „	K 434.—

Az első kiadás díszkötésű zsoltárjaiból, mely versbe van szedve, még rendelkezünk néhány példánnyal:

vászon párnázott díszkötés, vörös metszéssel, tokban	K 1000.—
„ „ „ arany „ „	K 1200.—
valódi bőrkötés, arany metszéssel, tokban	K 2000.—

„MÉLIUSZ”
KÖNYVKERESKEDÉS
DEBRECZEN.